

A cigány királysága

Volt egy szegény cigány. Erősen szegény ember volt, azt feleli a feleségének: - Hozzál nekem három kupa tejet, három kupa lisztet, három kupa vizet, csinálj nekem egy pulickát - háha hazugság, nagyokat hazudjunk! -, mer én elmenyek munka keresni. Meg is főztük neki a kilenc kupából a pulickát, meg is ette a Jóska. (Mind? - Mind egy szálig!) Hát ment, mendegélt. Egyszer kezdett az üdő felmelegenni. Hát mit gondol? Jó volna egyet alunni. Lefeküdt hanyután, de a bajucca mind tejes volt akkor is. A legyek mind jártak rá, ű meg ölte meg. Na, kivette a kis noteccit, mikor egy legyet megölt, felírta, hogy ű megölt egy lelket. Mikor felvitte háromszázig, felírta, hogy hát ű megölt háromszáz lelket. A kis cédulát a kalapjába tette, s tovább indult. Huvá tanált? Bé a király szöllőjibe. Ott jóllakott szöllővel, és nyomban lefeküdt. Hát megy a csősz, hogy fogja el, de mikor a cédulát látja, erősen megijed. Fut a királyhoz: - Őfelsége királyatyám, egy ember alszik a szöllőben, de egy irat van a kalapjában: hogy ű háromszáz lelket ölt meg. Rögtön a király elévesz egy század katonaságot: - Eredjetek, fogjátok el elevenen, és hozzátok bé! Eléveszik a cigányt. - Igaz ez? - Igaz! - Neked adom feleségül a lányomat. Mindjárt meg is esküdtek, de neki rögtön a háborúba kellett menni. Átveszi a királyságot. Az öreg király kiadta a katonaságnak, hogy az új királynak erősen fogadják meg a kommandóját. Felül egy nagy fekete lóra, megy a csapat előtt. Hát útközben amint mennek, mennek egy erdőn keresztül. Hát mit lát? Olyan szíp forgácsokat ott a földön. Leugrik a lováról, felvesz egy öllel. - Ej, de jól megfőne emellett a pulicka. Akkor minden katona leugrik, mindenik vesz egy-egy öllel. Felülnek a lovokra, s tovább indulnak. De nizzünk oda, mit írtünk? Egy olyan mocsárt, hogy át nem tudtak menni. Hát a cigány lelöki, nyomán a sok katonaság. Hát mi leve belülle? Könnyen átalmehettek. Felelik a tisztnek: - Ugyancsak nagy esze lehet. Tovább mennek. Nahát, erősen megmelegedett. Levetkezik anyaszült meztelenre. Na, de írkeznak az ellenség felé. Mikor az ellenség meglátja: - Istenem, milyen páncélos ruhások lehetnek ezek, azt semmi golyó sem fogja. Fejir lobogót emelnek, szépen megadják magukat. (A pucér embereknek?) Éljenzik a tiszt az új királyt. Hazafelé térnek, de szól a bandaszó, nagy kedvek van a tisztnek, hogy milyen királyuk lett. Ahogy hazáirnek, kérdezi a király az öreg a tisztektől, hogy milyen a viselkedése az új királynak? - Őfelsége királyatyám, ilyet nem láttunk többet soha. Ez egy lüvés nélkül megnyerte a háborút. - Éljen, tartsuk meg az esküvőt! Nahát, megesküsznek a cigány a király lányával. Mikor kízitnek nekik az ágyat, valami borsós szalmát tettek az ágyokba. (Nem pihe tolluba fektették?) Az új király erősen éhes volt, mert nem szerette azokat az úri íteleket. Egész íjjel szedte a borsót a szalmából, s azt ette. Na, megvirradt. Kérdezi a leányától az öreg király: - Na, hogy aludtál kedves lányom? - Nagyon rosszul, édesapám. - Ugyan mír, édes fiam? - Még felém sem fordult a férjem, egész íjjel mindig olvasta a borsók számát. Feleli a király: - Ne búsulj, fiam (Akadt jó vő!), nagy ész fordul annak a fejibe, nagy gond! Sok a számolni valója, mind azt a szalmákat számolta, azon gyakorlott. Felkél a cigány, de csak sóhajtozik. Kérdezi a király: - Mi baj, fiam? - Nagyon éhes vagyok. (Megmondja?) - Hát van pulykapecsenye, libamell, mit követelsz fiam? - Én egy kis pulickát aludttével. - Hát mi az, édes fiam? - Ű nem ismerte, a király nem tudta, hogy mi az. Így hát a cigány csak éhesen maradt. Egyszer azt feleli: - Őfelsége, elmenyek. (Nem tudott írni pulicka nélkül.) -

Hát hova, fiam? - A rajkókhoz. - Hát akkor mit követelsz tüllem? - Három kupa málélisztet és három kupa aludttejet. Izeni rögtön a király a faluba, hogy ki tudja, hogy mi ez? Rögtön hoznak neki. A három kupa tejet beléteszik egy szőr iszáknak az egyik felibe és a lisztet a másik felibe, és ő útnak indull a rajkók felé. (Hát az asszonyt otthatta? - Ott hát!) Mikor hazairt, kérdik a rajkók: - Mit hozol, öreg dádé? - Ne beszéljetez véllem, mer én király vagyok! De főzzetek hamar pulickát, hozom a tejet! Így hát buta volt a cigány, butának is maradt. Ha nem lett volna buta, az én mesém tovább tartott volna.